

Torah écrite (pentateuque) - Exode

Chapter 2

- 2,1 וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לְוִי; וַיִּקַּח, אֶת-בֵּת-לְוִי.
- 2,2 וַתְּהֵרָה הָאִשָּׁה, וַתֵּלֶד בֶּן; וַתִּקְרָא אֹתוֹ כִּי-טוֹב הוּא, וַתִּצְפְּנֵהוּ שְׁלֹשָׁה יָרְחִים.
- 2,3 וְלֹא-יָכְלָה עוֹד, הַצְּפִינוֹ; וַתִּקַּח-לוֹ תֵּבֶת גָּמָא, וַתַּחְמֶכְהָ בַחֲמֵר יַבְצֻפֹת; וַתִּשֶׂם בָּהּ אֶת-הַיֶּלֶד, וַתִּשֶׂם בְּסוּף עַל-שִׁפְתַי הַיָּאָר.
- 2,4 וַתִּתְּצַב אַחֲתוֹ, מִכְּחֹק, לְדַעַה, מִה-יַעֲשֶׂה לוֹ.
- 2,5 וַתִּמְרָד בַּת-פְּרַעֲהַ לְרַחֵץ עַל-הַיָּאָר, וַנְּעַרְתִּימָהּ הִלְכַת עַל-יַד הַיָּאָר; וַתִּקְרָא אֶת-הַתֵּבָה בְּתוֹךְ הַסּוּף, וַתִּשְׁלַח אֶת-אִמְתָּהּ וַתִּקְחָהּ.
- 2,6 וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֶהוּ אֶת-הַיֶּלֶד, וְהִנֵּה-נֶעַר בֶּכָה; וַתַּחֲמַל עָלָיו-וַתֹּאמֶר, מִיֶּלְדֵי הָעִבְרִים זֶה.
- 2,7 וַתֹּאמֶר אַחֲתוֹ, אֶל-בַּת-פְּרַעֲהַ, הַאֵלֶךְ וַקְרָאתִי לָךְ אִשָּׁה מִיִּבְנֹת, מִן הָעִבְרִית; וַתִּיבֹק לָךְ, אֶת-הַיֶּלֶד.
- 2,8 וַתֹּאמֶר-לָהּ בַּת-פְּרַעֲהַ, לֵכִי; וַתֵּלֶךְ, הָעַלְמָה, וַתִּקְרָא, אֶת-אִם הַיֶּלֶד.
- 2,9 וַתֹּאמֶר לָהּ בַּת-פְּרַעֲהַ, הַיְלִיכִי אֶת-הַיֶּלֶד הַזֶּה וְהִיבִנְהוּ לִי, וְאָנֹכִי, אֲתֵן אֶת-שְׂכָרְךָ; וַתִּקַּח הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד, וַתְּנִיקֵהוּ.
- 2,10 וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד, וַתִּבְאֶהוּ לְבַת-פְּרַעֲהַ, וַיְהִי-לָהּ, לְבֶן; וַתִּקְרָא שְׁמוֹ, מֹשֶׁה, וַתֹּאמֶר, כִּי מִן-הַיָּמִים מִשִּׁיתָהוּ.
- 2,11 וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם, וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיִּצֵא אֶל-אֲחִיו, וַיִּרְא, בְּסֹבְלָתָם; וַיִּרְא אִישׁ מִצְרִי, מִכָּה אִישׁ-עֹבְרֵי מַאֲסִיו.
- 2,12 וַיִּפֹּן כֹּה-לָכֵה, וַיִּרְא כִּי אֵין אִישׁ; וַיִּר, אֶת-הַמִּצְרִי, וַיִּטְמְנֵהוּ, בַּחֹל.
- 2,13 וַיִּצֵא בַּיּוֹם הַשְּׁנִי, וְהִנֵּה שְׁנֵי-אֲנָשִׁים עֹבְרִים נֹצִים; וַיֹּאמֶר, לְכַשְׁע, לָמָּה תָכֵה, רַעַךְ.
- 2,14 וַיֹּאמֶר מִי שְׂמֵךְ לְאִישׁ שָׂר וְשֹׁפֵט, עָלֵינוּ--הֲלֹכְרִגִּי אַתָּה אֹמֵר, כְּאִשֶׁר הִרְגַת אֶת-הַמִּצְרִי; וַיִּירָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר, אַכֵּן נִוְדַע הַדָּבָר.
- 2,15 וַיִּשְׁמַע פְּרַעֲהַ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה, וַיִּבְקֹשׁ לְהַרְגַּ אֶת-מֹשֶׁה; וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פְרַעֲהַ, וַיֹּשֶׁב בְּאֶרֶץ-מִדְיָן וַיֹּשֶׁב עַל-הַבְּאֵר.
- 2,16 וַיִּלְכְּהוּ מִדְיָן, שִׁבְעַ בָּנוֹת; וַתִּבְאֶנּוּ וַתִּדְלַנּוּ, וַתִּמְלַאנּוּ אֶת-הַקְּרָטִים, לְהַשְׁקוֹת, צֹאן אֲבִיהֶן.
- 2,17 וַיָּבֹאוּ הָרָעִים, וַיִּגְרָשׁוּם; וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיּוֹשַׁעַן, וַיִּשְׁק אֶת-צֹאנָם.
- 2,18 וַתִּבְאֶנּוּ, אֶל-רַעוּאֵל אֲבִיהֶן; וַיֹּאמֶר, מִדּוּעַ מֵהִרְתֶּן בָּא הַיּוֹם.
- 2,19 וַתֹּאמְרָן--אִישׁ מִצְרִי, הִצִּילֵנוּ מִיַּד הָרָעִים; וְגַם-דָּלָה דָּלָה לָנוּ, וַיִּשְׁק אֶת-הַצֹּאן.
- 2,20 וַיֹּאמֶר אֶל-בְּנֹתָיו, וְאִיוֹ; לָמָּה זֶה עֲזַבְתֶּן אֶת-הָאִישׁ, קִרְאָן לוֹ וַיֹּאכֵל לָחֶם.
- 2,21 וַיּוֹאֵל מֹשֶׁה, לְשִׁבְת אֶת-הָאִישׁ; וַיִּתֵּן אֶת-צִפְרָהּ בְּתוֹ, לְמֹשֶׁה.
- 2,22 וַתֵּלֶד בֶּן, וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ גֵרְשָׁם: כִּי אָמַר--גֵּר חַיִּיתִי, בְּאֶרֶץ זָרָה. {פ}
- 2,23 וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם, וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם, וַיִּאֲנָחוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל מִן-הָעֲבֹדָה, וַיִּזְעַקוּ; וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֶל-הָאֱלֹהִים, מִן-הָעֲבֹדָה.
- 2,24 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים, אֶת-בְּאִקְוָתָם; וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת-בְּרִיתוֹ, אֶת-אֲבֹרָתָם אֶת-יִצְחָק וְאֶת-יַעֲקֹב.
- 2,25 וַיִּרְא אֱלֹהִים, אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; וַיִּדַע, אֱלֹהִים. {ס}